

[Jens Peter Jensen.]

Så tror jeg, vi har fået det bragt på det rene.

Endelig vil jeg bede finansministeren med stor opmærksomhed læse fortrykket, når det kommer, ikke alene den meningsudveksling, vi har her, men også de betragtninger, der blev kommenteret af den konservative ordfører. Jeg synes, det er overordentlig interessante udtalelser, finansministeren kom med, men også overordentlig beklagelige udtalelser.

Jeg skal anbefale at stemme imod lovforslaget.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg kan kun beklage, at hr. Jens Peter Jensen ikke i dag kan beklage det, han sagde ved anden behandling. Det er rigtigt, at der ikke foreligger noget fortryk. Men det er lige så rigtigt, at man konfronterede mig med det ordrette referat, da jeg kom til samrådet. At hr. Jens Peter Jensen så ikke var til stede, er en anden sag.

Jeg står fuldt ud ved, at jeg ved anden behandling spurgte de tre partier: er det rigtigt, at hvis man havde gennemført forbedringen for maskinafskrivningerne, ville man have været med til at gennemføre et forslag om ophævelse af adgangen til at nedskrive på bindende kontrakt? Det var det, jeg bad om at få et svar på, og det svar har jeg fået nu, bl. a. efter det samråd, man indkaldte mig til for at få afklaret disse ting. Det er nu således, at alle tre partier klart har tilkendegivet, at man ville være med til at ophæve lovgivningen om adgang til nedskrivning på bindende kontrakt, såfremt forbedringen af maskinafskrivningerne samtidig blev gennemført. Det anser jeg for det mest interessante i denne sag, og jeg er godt tilfreds med, at det nu er fastslået, at alle de tre partier ville have været med til at ophæve adgangen til at nedskrive på bindende kontrakt. Det vil igen sige, at alle tre partier ikke principielt er imod det forslag, der nu foreligger til tredje behandling, og som formentlig bliver vedtaget.

Det, man er imod, er, som hr. Stetter har været inde på flere gange, de økonomiske virkninger, når man ikke samtidig gennemfører forbedringen af maskinafskrivningen. Det er jo en rent praktisk politisk og økonomisk vurdering, som man har lov til at an-

lægge, hvad jeg ved anden behandling erkendte. Jeg sagde: det må jeg tage til efterretning, og det er i orden. Der har været den forudsætning for disse forhandlinger, at begge forslagene skulle gennemføres samtidig. Denne forudsætning er bristet. Så erkender jeg, at det er i orden, at de tre partier siger: så vil vi ikke være med. Man skal bare ikke gøre det til et principielt spørgsmål om ophævelsen af loven om bindende kontrakt.

Det er altså det, der er fastslået nu, og jeg kan sige her ved tredje behandling, at jeg er mere end tilfreds med, at dette er blevet fastslået. Så må vi jo tage afstemningen, som den kommer.

Stetter: Det forekommer mig temmelig ejendommeligt, at finansministeren overhovedet ikke kommer med et svar af nogen art på mine spørgsmål.

Jeg vil nødig være taktløs, men jeg synes, at den beskyldning, som finansministeren har rettet mod de skatteydere og selskaber, som har anvendt reglerne om nedskrivning på bindende kontrakter, er uforskammet. Det er under en ministers værdighed at stå her på folketingets talerstol og rette en generel anklage mod en stor gruppe hårdt arbejdende borgere uden at have noget som helst bevis for påstanden.

Hvis finansministeren bevarer tavsheden i denne sag, må jeg opfatte det således, at finansministeren trækker sine beskyldninger tilbage.

Jens Peter Jensen: Det kan godt være, at den højtærede finansminister er tilfreds med det, han opfatter som det principielle i denne debat. Men den tilfredshed giver jo ikke brød i skabet til det erhvervsliv, der skal arbejde under de vilkår, der nu kommer til at råde. Jeg har tidligere gjort opmærksom på, at det kunne være betænkeligt, at man afviklede en lov, således at nogle kom til at betale for de forbedringer, andre fik ved gennemførelse af en anden lov. Nu sker der det, at man belaster erhvervslivets likviditet med over 1 milliard kr., uden at nogen får noget til gengæld. Det er de hårde realiteter, vort erhvervsliv skal arbejde under, og det endda under en regering, der har den frimodighed at sige, at den vil føre erhvervsvenlig politik. Men når jeg